

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylene lub stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji; oraz
- odrzucenie zgłoszenia graficznego znaku towarowego „QUILAPAYÚN” dla towarów i usług z klas 9 i 41, dokonanego w OHIM w dniu 16 września 2010 r. przez zgłaszających Eduarda Carrasca Pirarda, Guillerma Garcíę Camposa, Luisa Hernána Gómeza Larenasa, Huga Lagosa Vásqueza, Ismaela Odda Méndeza, Carlosa Quezadę Salasa, Ricarda Venegasa Carharta i Sebastiána Quezadę.

Podniesione zarzuty

Niewłaściwa wykładnia art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 6bis ust. 1 konwencji paryskiej.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2015 r. – Austria/Komisja

(Sprawa T-356/15)

(2015/C 337/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Austrii (przedstawiciele: C. Pesendorfer i H. Kristoferitsch, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) 2015/658 z dnia 8 października 2014 r. w sprawie środka pomocy SA.34947 (2013/C) (ex 2013/N), który Zjednoczone Królestwo planuje wdrożyć w celu wsparcia elektrowni jądrowej Hinkley Point C [notyfikowanej jako dokument C(2014)7142] (Dz.U. 2015, L 109, s. 44);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE – nieprawidłowa definicja rynku i błędne założenie niedoskonałości rynku

Strona skarżąca twierdzi, że Komisja niesłusznie zatwierdziła planowaną pomoc na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE, gdyż błędnie przyjęła istnienie odrębnego rynku energii jądrowej i – także błędnie – założyła, że na tym rynku występują niedoskonałości.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE – błędna ocena elektrowni jądrowej jako „nowej technologii”

Strona skarżąca podnosi tutaj, że decyzja jest obciążona nieważnością także z tego względu, iż Komisja niesłusznie powołała się na okoliczność, że przedmiotowa technologia stanowi nową technologię.

3. Zarzut trzeci dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE – błędne założenie istnienia pomocy inwestycyjnej

W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie założyła, iż zamierzone środki pomocy stanowią zwykłą pomoc inwestycyjną; w rzeczywistości pomoc wykracza znacznie poza zwykłą pomoc inwestycyjną i stanowi pomoc operacyjną – niedozwoloną zgodnie z orzecznictwem sądów Unii.

4. Zarzut czwarty dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE – brak celu we wspólnym interesie

Strona skarżąca twierdzi tutaj, że zaskarżona decyzja jest obciążona nieważnością także w zakresie, w jakim – wbrew opinii Komisji – nie występuje wspólny interes przewidziany w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE wymagany do zatwierdzenia pomocy.

5. Zarzut piąty dotyczący niewystarczającego zdefiniowania pomocy

Republika Austrii opiera ponadto swoją skargę na tym, że Komisja zdefiniowała pomoc w zupełnie niewystarczający sposób.

6. Zarzut szósty dotyczący błędnego zastosowania art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE – nieodpowiedni charakter środków

Rozważania Komisji na temat odpowiedniego charakteru pomocy są zdaniem strony skarżącej nietrafne i niezrozumiałe, co powoduje także nieważność decyzji.

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia podstawowych wymogów postępowania przetargowego

Strona skarżąca twierdzi w ramach tego zarzutu, że pomoc nie powinna była zostać zatwierdzona także z tego względu, iż Zjednoczone Królestwo nie przeprowadziło postępowania przetargowego na zamówienie publiczne i naruszyło zasady równego traktowania i przejrzystości obowiązujące w prawie Unii.

8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia komunikatu w sprawie gwarancji ⁽¹⁾

Strona skarżąca zarzuca tutaj, że gwarancja państwowa zatwierdzona jako część pomocy państwa nie została zbadana na podstawie kryteriów komunikatu w sprawie gwarancji.

9. Zarzut dziewiąty dotyczący nieposzanowania obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit drugi TFUE

Co więcej, zdaniem strony skarżącej Komisja naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia, i to wielokrotnie i w bardzo poważny sposób.

10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym

Wreszcie strona skarżąca powołuje się na naruszenie prawa do bycia wysłuchanym.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji w sprawie zastosowania art. 87 [WE] i 88 [WE] do pomocy państwa w formie gwarancji (Dz.U. 2008, C 155, s. 10).